

til en Udvæjning af de materielle Forskjelligheder. Derimod vil en Forkastelse af det foreliggende ved gjensidig Smødekønstilveiebragte Udkaft stille et lignende Arbejde paa Selskabsrettens Omraade ganske hen paa en usikker Fremtid, ja endog kunne tilføie den hele Samvirken mellem de nordiske Folk et føleligt Afbræk.

Der maatte altsaa anføres vægtige Grunde for en Forkastelse. Mindretallet kan imidlertid ikke tillægge det af Flertallet Anførte nogen afgjørende Vægt.

Det har længe været almindeligt erkjendt, at den ved Loven af 23de Januar 1862 skabte Retstilstand ingenlunde er tilfredsstillende. Mindretallet maa hævde, at Forslaget paa en Række vigtige Punkter indeholder bestemte Fremskridt.

Flertallet anfører kun en enkelt Anke mod Forslaget, vedrørende Betingelsen for Anmeldelsespligten. Til en vis Grad bliver det nu altid et Skjøn, hvorledes man vil trække Grænsen, og der lader sig anføre Grunde baade for og imod de forskjellige Principer, som kunne komme i Betragtning. Naar Forslaget har lagt Vægten paa, om Bedkommende drive Handel (§ 8), synes man at kunne bøie sig for Kommissionens Indsigt paa dette Omraade. Man kommer ogsaa herved i Overensstemmelse med Reglerne for Handelsbøgers Førelse saavel efter den nugældende Lovgivning som efter det af Regjeringen forelagte Forslag. Men selv om man vil lægge afgjørende Vægt paa, at Registeret giver

Oplysning om Enhver, som driver borgerlig Næring under et fra hans Navn forskjelligt Firma, kan dette ikke føre til Forslagets Forkastelse. Forpligtelsen kunde da paalægges saavel samtlige Handlende som andre Næringsdrivende, forsaavidt disse føre et særegent Firma. Der kunde fra svensk og norsk Side ikke reises nogen Anke over, at det danske Register indeholdt en saadan yderligere Oplysning. At der herved skulde indtræde en Overfyldning af Registeret, kan — overfor de store Interesser, som her staa paa Spil — ikke med Føie anføres, da man veed at hjælpe sig med Register af langt større Omfang, saasom Skjode- og Bantebøgerne og Løgsrullen. Man kunde vel endog uden særdeles Ulempe forblive staaende ved vor nugældende Regel alene, saa meget mere som Motiverne vise, at Regjeringen paa forskjellige Punkter har fraveget Kommissionens Arbejde.

Mindretallet maa formene, at man med nogen god Villie kunde komme ud over de Betænkkeligheder paa andre Punkter, som Flertallet antyder. Saafremt det i Udvalget var kommet til en indgaaende Drøftelse af Forslaget, kunde der vel ogsaa fra Mindretallets Side været reist Tvivl om enkelte Forrifter, men som Sagen foreligger, skal man ikke komme nærmere ind derpaa.

I Genhold til Ovenstaaende skal Mindretallet indstille Lovforslaget til Bedtagelse.

Alberti.	Dønnergaard.	Hage.	S. Hansen (Esbørg N. 2. B.), Formand.
Halkier.	Hedemann.	N. S. Larsen.	Beth, Ordfører.
K. Nielsen, Sekretær.	Dusen.	Schjøth.	